

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษารูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดอุทัยธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดอุทัยธานีและเพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดอุทัยธานี

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participation observation) เป็นการสังเกตในขณะที่ได้ดำเนินกิจกรรมการวิจัยโดยการสัมภาษณ์และการบันทึกกระบวนการพร้อมกับการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In – depth interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key Informants) ซึ่งหมายถึง บุคคลต้นแบบที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่โดยใช้รูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของตำบลทองหลางอำเภอห้วยคต จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 8 หมู่บ้าน ดังนี้

- หมู่ 1 หมู่บ้านคลองแห้ง
- หมู่ 2 หมู่บ้านสมอทอง
- หมู่ 3 หมู่บ้านละว้า
- หมู่ 4 หมู่บ้านโป่งข่อย
- หมู่ 5 หมู่บ้านหนองผักแพว
- หมู่ 6 หมู่บ้านป่าบัว
- หมู่ 7 หมู่บ้านคลองหวาย
- หมู่ 8 หมู่บ้านภูเหม็น

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามจุดประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอผลออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. รูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดอุทัยธานี เป็นการนำเสนอผลในรูปแบบของตารางแยกประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดอุทัยธานี
2. ประสิทธิผลของรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดอุทัยธานี เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยสรุปจากการปฏิบัติการเผยแพร่รูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดอุทัยธานี

1. รูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดอุทัยธานี

จากการศึกษารูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดอุทัยธานี ได้เลือกพื้นที่ตัวอย่างในการทำวิจัย เนื่องจากตำบลทองหลาง อำเภอห้วยคต จังหวัดอุทัยธานี เป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ จำนวนประชากรมีจำนวนมาก และการประกอบอาชีพของประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นเกษตรกรและมีการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ซึ่งมีกิจกรรมที่สอดคล้องกับสามห่วง สองเงื่อนไข คือ ชุมชนมีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดทั้งมีความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัดแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย การลดรายจ่าย การเพิ่มรายได้ การประหยัด การเรียนรู้ การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการเอื้ออาทร ผู้วิจัยได้สรุปรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงได้ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง หมู่ 1 หมู่บ้านคลองแห้ง

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
1. ด้านการลดรายจ่าย 1.1 คราวเรือนทำสวนครัว 1.2 คราวเรือนปลูกคอกบายนุข	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	- โทรศัพท์ - วิทยุกระจายเสียง	- ประทัด - การอบรม	- อินเทอร์เน็ต
2. ด้านการเพิ่มรายได้ 2.1 คราวเรือนมีอาชีพเสริม 2.2 คราวเรือนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	- โปสเตอร์ - แผ่นพับ - ใบปลิว	—
3. ด้านการประหยัด 3.1 คราวเรือนมีการออมทรัพย์ 3.2 ชุมชนมีกลุ่มออมทรัพย์	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	- จดหมายข่าว - หนังสือคู่มือ - สื่ออื่นๆ	—
4. ด้านการเรียนรู้ 4.1 ชุมชนมีการสืบทอดและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น 4.2 คราวเรือนมีการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	- โทรศัพท์ - วิทยุกระจายเสียง	—	- อินเทอร์เน็ต
5. ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 5.1 ชุมชนใช้วัสดุคิบบอย่างยั่งยืนในการประกอบอาชีพ	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.1 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
5.2 ชุมชนปลูกต้นไม้ริมถนนเป็นหมู่บ้านนำอยู่					
6. ด้านการเอื้ออารีต่อกัน 6.1 ชุมชนมีการดูแลช่วยเหลือคนจนคนด้อยโอกาสและ คนประสบปัญหา 6.2 ชุมชนรู้จักสามัคคี	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.2 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง หมู่ 2 หมู่บ้านสมอทอง

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
1. ด้านการลดรายจ่าย 1.1 คริวเรือนทำสวนครัว 1.2 คริวเรือนปลูกคอกบายนม	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	- ประมวล - การอบรม - นิทรรศการ - หอกระจายข่าว	—
2. ด้านการเพิ่มรายได้ 2.1 คริวเรือนมีอาชีพเสริม 2.2 คริวเรือนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—
3. ด้านการประหยัด 3.1 คริวเรือนมีการออมทรัพย์ 3.2 ชุมชนมีกลุ่มออมทรัพย์	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	- โทรทัศน์ - วิทยุกระจายเสียง	- ประมวล - การอบรม - นิทรรศการ	—
4. ด้านการเรียนรู้ 4.1 ชุมชนมีการสืบทอดและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น 4.2 คริวเรือนมีการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	- โทรทัศน์ - วิทยุกระจายเสียง	—	- อินเทอร์เน็ต
5. ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.2 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
5.1 ชุมชนใช้วัตถุดิบอย่างยั่งยืนในการประกอบอาชีพ 5.2 ชุมชนปลูกต้นไม้ร่มรื่นเป็นหมู่บ้านน่าอยู่					
6. ด้านการเอื้ออารีต่อกัน 6.1 ชุมชนมีการดูแลช่วยเหลือคนจนคนด้อยโอกาสและคนประสบปัญหา 6.2 ชุมชนรู้จักสามัคคี	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	—	—

ตารางที่ 4.3 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง หมู่ 3 หมู่บ้านละว้า

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
1. ด้านการลดรายจ่าย 1.1 คริวเรือนทำสวนครัว 1.2 คริวเรือนปลูกคอกบายนุข	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	- ประกวด - การอบรม - นิทรรศการ	—
2. ด้านการเพิ่มรายได้ 2.1 คริวเรือนมีอาชีพเสริม 2.2 คริวเรือนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—
3. ด้านการประหยัด 3.1 คริวเรือนมีการออมทรัพย์ 3.2 ชุมชนมีกลุ่มออมทรัพย์	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—
4. ด้านการเรียนรู้ 4.1 ชุมชนมีการสืบทอดและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น 4.2 คริวเรือนมีการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	- อินเทอร์เน็ต
5. ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 5.1 ชุมชนใช้วัสดุคิบอย่างยั่งยืนในการประกอบอาชีพ	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.3 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
5.2 ชุมชนปลูกต้นไม้ริมถนนเป็นหมู่บ้านนำอยู่					
6. ด้านการเอื้ออารีต่อกัน 6.1 ชุมชนมีการดูแลช่วยเหลือคนจนคนด้อยโอกาสและคนประสบปัญหา 6.2 ชุมชนรู้จักสามัคคี	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	—	—

ตารางที่ 4.4 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง หมู่ 4 หมู่บ้านโป่งข่อย

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
1. ด้านการลดรายจ่าย 1.1 คราวเรือนทำสวนครัว 1.2 คราวเรือนปลูกคอกบายนุข	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	—	—
2. ด้านการเพิ่มรายได้ 2.1 คราวเรือนมีอาชีพเสริม 2.2 คราวเรือนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	- โทรศัพท์ - วิทยุกระจายเสียง	—	—
3. ด้านการประหยัด 3.1 คราวเรือนมีการออมทรัพย์ 3.2 ชุมชนมีกลุ่มออมทรัพย์	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—
4. ด้านการเรียนรู้ 4.1 ชุมชนมีการสืบทอดและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น 4.2 คราวเรือนมีการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—
5. ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 5.1 ชุมชนใช้วัสดุคิบอย่างยั่งยืนในการประกอบอาชีพ	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.4 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
5.2 ชุมชนปลูกต้นไม้ริมถนนเป็นหมู่บ้านนำอยู่					
6. ด้านการเอื้ออารีต่อกัน 6.1 ชุมชนมีการดูแลช่วยเหลือคนจนคนด้อยโอกาสและ คนประสบปัญหา 6.2 ชุมชนรู้จักสามัคคี	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.5 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง หมู่ 5 หมู่บ้านหนองผักแพว

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
1. ด้านการลดรายจ่าย 1.1 คริวเรือนทำสวนครัว 1.2 คริวเรือนปลูกคอกบายนุข	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	—	—
2. ด้านการเพิ่มรายได้ 2.1 คริวเรือนมีอาชีพเสริม 2.2 คริวเรือนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	----	—	—	—
3. ด้านการประหยัด 3.1 คริวเรือนมีการออมทรัพย์ 3.2 ชุมชนมีกลุ่มออมทรัพย์	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	—	—
4. ด้านการเรียนรู้ 4.1 ชุมชนมีการสืบทอดและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น 4.2 คริวเรือนมีการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	—	—
5. ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 5.1 ชุมชนใช้วัสดุคิบอย่างยั่งยืนในการประกอบอาชีพ	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.5 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
5.2 ชุมชนปลูกต้นไม้ริมถนนเป็นหมู่บ้านนำอยู่					
6. ด้านการเอื้ออารีต่อกัน 6.1 ชุมชนมีการดูแลช่วยเหลือคนจนคนด้อยโอกาสและ คนประสบปัญหา 6.2 ชุมชนรู้จักสามัคคี	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.6 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง หมู่ 6 หมู่บ้านป่าบัว

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
1. ด้านการลดรายจ่าย 1.1 คริวเรือนทำสวนครัว 1.2 คริวเรือนปลูกคอกบายนุข	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—
2. ด้านการเพิ่มรายได้ 2.1 คริวเรือนมีอาชีพเสริม 2.2 คริวเรือนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—
3. ด้านการประหยัด 3.1 คริวเรือนมีการออมทรัพย์ 3.2 ชุมชนมีกลุ่มออมทรัพย์	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—
4. ด้านการเรียนรู้ 4.1 ชุมชนมีการสืบทอดและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น 4.2 คริวเรือนมีการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	- ประกาด - การอบรม - นิทรรศการ	—
5. ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 5.1 ชุมชนใช้วัสดุคิบอย่างยั่งยืนในการประกอบอาชีพ	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.6 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
5.2 ชุมชนปลูกต้นไม้ริมถนนเป็นหมู่บ้านนำอยู่					
6. ด้านการเอื้ออารีต่อกัน 6.1 ชุมชนมีการดูแลช่วยเหลือคนจนคนด้อยโอกาสและคนประสบปัญหา 6.2 ชุมชนรู้จักสามัคคี	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.7 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง หมู่ 7 หมู่บ้านคลองหวาย

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
1. ด้านการลดรายจ่าย 1.1 คริวเรือนทำสวนครัว 1.2 คริวเรือนปลูกคอกบายนม	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—
2. ด้านการเพิ่มรายได้ 2.1 คริวเรือนมีอาชีพเสริม 2.2 คริวเรือนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	—	—
3. ด้านการประหยัด 3.1 คริวเรือนมีการออมทรัพย์ 3.2 ชุมชนมีกลุ่มออมทรัพย์	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	- โทรศัพท์ - วิทยุกระจายเสียง	- การอบรม - นิทรรศการ	—
4. ด้านการเรียนรู้ 4.1 ชุมชนมีการสืบทอดและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น 4.2 คริวเรือนมีการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	- หนังสือพิมพ์	—	- ประกวด - การอบรม - นิทรรศการ	—
5. ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 5.1 ชุมชนใช้วัสดุคิบบอย่างยั่งยืนในการประกอบอาชีพ	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.7 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
5.2 ชุมชนปลูกต้นไม้ริมถนนเป็นหมู่บ้านนำอยู่					
6. ด้านการเอื้ออารีต่อกัน 6.1 ชุมชนมีการดูแลช่วยเหลือคนจนคนด้อยโอกาสและ คนประสบปัญหา 6.2 ชุมชนรู้จักสามัคคี	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.8 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง หมู่ 8 หมู่บ้านภูเหม็น

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
1. ด้านการลดรายจ่าย 1.1 คริวเรือนทำสวนครัว 1.2 คริวเรือนปลูกคอกบายนุข	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—
2. ด้านการเพิ่มรายได้ 2.1 คริวเรือนมีอาชีพเสริม 2.2 คริวเรือนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—
3. ด้านการประหยัด 3.1 คริวเรือนมีการออมทรัพย์ 3.2 ชุมชนมีกลุ่มออมทรัพย์	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	- โทรทัศน์ - วิทยุกระจายเสียง	—	—
4. ด้านการเรียนรู้ 4.1 ชุมชนมีการสืบทอดและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น 4.2 คริวเรือนมีการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	- ประกาด - การอบรม - นิทรรศการ	—
5. ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 5.1 ชุมชนใช้วัสดุคิบบอย่างยั่งยืนในการประกอบอาชีพ	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

ตารางที่ 4.8 แสดงประเภทของแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้ในการเผยแพร่หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	สื่อบุคคล	สื่อสิ่งพิมพ์	สื่ออิเล็กทรอนิกส์	สื่อเฉพาะกิจ	สื่อสมัยใหม่
5.2 ชุมชนปลูกต้นไม้ริมถนนเป็นหมู่บ้านนำอยู่					
6. ด้านการเอื้ออารีต่อกัน 6.1 ชุมชนมีการดูแลช่วยเหลือคนจนคนด้อยโอกาสและคนประสบปัญหา 6.2 ชุมชนรู้จักสามัคคี	- สื่อสารแบบตัวต่อตัว - สื่อสารแบบกลุ่มย่อย	—	—	—	—

จากตารางดังกล่าวสามารถอธิบายได้ดังนี้

หมู่ 1 หมู่บ้านบ้านคลองแห้ง แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

“...บริเวณพื้นที่แถบนี้ส่วนใหญ่จะปลูกข้าวโพด ปลูกผักสวนครัวในบริเวณบ้าน ปลูกแต่พอกินไม่ได้มีมากเพื่อไปขายได้อาศัยจากการแลกกันตามบ้าน บ้านนี้มีอะไรก็จะนำมาแลกกัน นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงเป็ด ไก่ ปลา แต่ไม่ได้นำไปขายเป็นการลดรายจ่ายภายในบ้าน ส่วนในเรื่องการทำบัญชีครัวเรือนแต่ละบ้านก็จะทำกันแต่ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำอย่างต่อเนื่อง นาน ๆ ครั้ง....” (อ่อนจัน กระเหน็บ, 2555, สิงหาคม 8)

หมู่ 2 หมู่บ้านสมอทอง แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

“...ทำไรเศรษฐกิจพอเพียงโดยเริ่มจากการปลูกมะม่วงก่อนเพื่อนำผลมาขาย ทำเยอะทำเป็นสวนพอทำหลายปีผลมะม่วงออกน้อย ไม่คุ้ม ก็ซุดเอาต้นมะม่วงออกบ้างและปลูกส้ม โอสลับ และขายผลส้มโอหน้าบ้าน ไม่มีแปรรูปส้มโอเป็นอย่างอื่น แต่อายุส้มโออยู่ได้ไม่นานเช่นกันจึงเอาปาล์มมาปลูก ที่เลือกปลูกปาล์มเพราะดูแลง่าย นอกจากนี้ยังเลี้ยงปลาในบ่อเลี้ยง มี 3 บ่อ เลี้ยงปลาดุกได้อย่างเดียวถ้าเลี้ยงในบ่อปูนซีเมนต์ และเลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อ เป็ด เลี้ยงหมู ถ้ามีกลิ่นจี้หมูก็รดน้ำ EM มีการเผยแพร่แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่เด็กนักเรียนในอำเภอให้มาศึกษาดูงาน และสอนเรื่องการตอนกิ่งบ้าง โดยมีการใช้สื่อรูปภาพ แผ่นพับ โปสเตอร์โดยอบจ. เป็นผู้ให้ทุนทำป้ายใหญ่ๆด้านหน้า และเกษตรอำเภอให้ทุนในการทำแผ่นพับเพื่อเผยแพร่เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง บริเวณแถบนี้จะมีปัญหาเรื่องระบบน้ำ เพราะน้ำอยู่ไกล จะซุดสระเลี้ยงปลาเดินก็ไม่ขังน้ำ ถ้าเลี้ยงปลาก็เลี้ยงในบ่อแทน ตอนนี้ใช้ระบบท่อPVC ส่งน้ำมาใช้แทนการหิ้วน้ำรด และลากสายยาง นอกจากนี้ก็น้ำส้มควันไม้กันแมลง ทำปุ๋ยน้ำชีวภาพ ตอนนี้เริ่มปลูกมะละกอฮอลแลนด์....” (รส คำลี , 2555, สิงหาคม 13)

“...ปราชญ์เกี่ยวกับสมุนไพร ปลูกสมุนไพรประมาณ 100 กว่าชนิด โดยความรู้เรื่องสมุนไพรได้รับการถ่ายทอดมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษบ้าง ศึกษาเพิ่มเติมเองบ้าง ได้ไปอบรมตามที่ต่าง ๆ มาบ้าง สมุนไพรไม่มีการทำแปรรูปมีแต่ทำสมุนไพรแห้งและสมุนไพรสด ทำเพียงใช้เองและแจกจ่ายแล้ว ๆ นี้ มีเด็กนักเรียนในเขตตำบลทองหลวงมาศึกษาเรื่องสมุนไพร โดยครูพามา โดยพัฒนากรชุมชนเริ่มต้นแนวคิดการตั้งฐานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง มีฐานทั้งหมด 10 ฐาน เช่น ฐานเกี่ยวกับการออมทรัพย์ , ฐานสมุนไพร , ฐานจักสาน , ฐานสวนผลไม้ , ฐานการแปรรูป , ฐานไร่นาสวนผสม , ฐานทำขนมปัง/คุกกี้ การรวมกลุ่มเลือกจากกลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันมา

รวมกลุ่ม มีทุน มีกิจกรรมร่วมกัน มีการรวมกันจัดเป็นนิทรรศการตอนมีงานประกวดหมู่บ้าน โดยหน่วยงานราชการมีส่วนในการจัดงานและประสานติดต่อกับแต่ละกลุ่ม....” (บุญรัตน์ ชำนินา, 2555, สิงหาคม 13)

“...เริ่มจากการปลูกมะม่วง มีทั้งมะม่วงน้ำดอกไม้ ทองคำ โขคอนันต์ ปลูกเยอะอย่างละ 300 ต้นบ้าง 200 ต้นบ้าง เวลาออกผลก็จะไปขายเองได้ราคาดีกว่ามีคนมารับซื้อ นอกจากนี้มีมะนาว เอาพันธุ์มาจากพิจิตร และเลียงหมู เดิมเลียงหมูเนื้อ แต่เดี๋ยวนี้เปลี่ยนมาเลี้ยงแม่หมูเพื่อขายลูกหมู อย่างเดียว ลงทุนแค่แม่อย่างเดียว ดูแลเองนิดๆเอง, ทำคอคอดเองเพราะเคยมีความรู้ เคยทำเมื่อตอนเป็นทหารเสนารักษ์ และเลี้ยงเป็ด ไม่เลี้ยงไก่เพราะไปกว่นไร่ชาวบ้านใกล้ๆ และขุดสระไว้เลี้ยงปลา และกำลังเริ่มปลูกข้าวเพื่อจะเตรียมประกวดไร่นาสวนผสมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง....” (เล็ก จันนิตุทัย , 2555, สิงหาคม 13)

“...ปลูกทุกอย่างที่กินได้ ทั้งปลูกข้าว ปลูกข้าวโพด ปลูกผักสวนครัว ปลูกไม้ผล มะม่วง ขนุน มะพร้าว มะนาว มะกรูด มะละกอ ฯลฯ และมีขายบ้าง แปรรูปบ้าง โดยฟังที่ผู้ใหญ่บ้านแจ้งในที่ประชุมหมู่บ้าน มีพื้นที่ทำคอบวงจร มีขุดสระเลี้ยงปลา....” (ลุงคำ โพธิ์ศรี, 2555, สิงหาคม 13)

“...กลุ่มแม่บ้านทำขนมปัง /คุกกี้/เค้กกล้วยหอม จากเดิมที่ว่างจากการทำไร่นา จึงรวมกลุ่มหารายได้เสริมทำขนมขาย เริ่มจากขายในหมู่บ้าน รวมกลุ่ม 20 คน ต่อมามีคนรู้จักเริ่มจากครูที่โรงเรียนสมอทองประสีไปมาสั่งให้ของขวัญแขกที่มาเยี่ยมบ้าง จัดอาหารว่างเวลาประชุมบ้าง จึงเป็นที่รู้จักและมีสั่งเข้ามามากขึ้น มีการปรับปรุงรูปแบบกล่องผลิตภัณฑ์ให้ดูสวยงาม แข็งแรงขึ้น โดยคนที่ออกแบบให้เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ขนมนที่ทำไม่ใส่สารกันบูดสดใหม่ออกทุกวัน มีการจัดสอนทำขนมโดยประสานกับศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน (จริง ๆ มีอีกชื่อใหม่จำไม่ได้) สิ่งที่ต้องการพัฒนาต่อไป คือ อยากให้หน่วยงานมาให้ความรู้เพิ่มเติมเรื่อย ๆ ส่วนการพัฒนาในกลุ่มอยากให้มีคนทำบัญชี เพื่อจะได้สรุปผลเป็นรายวัน....” (สุมาลี ชำนินา, 2555, สิงหาคม 13)

“...กลุ่มจักสานใยสังเคราะห์รวมกลุ่ม 20 คน เหตุที่ตั้งกลุ่มนี้เพราะสนใจ ชอบทำ ใช้เวลาว่างในระหว่างวันทำเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวและคนในกลุ่ม โดยอบรมทั้งหมด 10 วัน จากครูศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนสอนและไปดูงานที่อำเภอบ้านไร่มา โดยสมาชิกเลือกเรียนและทำลายไม่เหมือนกัน และมาแลกเปลี่ยนความรู้กันหลังกลับมาจากอบรมแล้ว อุปกรณ์ก็สั่งซื้อมาจากที่อื่น โดยครูแนะนำแหล่งซื้ออุปกรณ์ การทำลายก็ตามที่เรียนมาบ้าง คัดแปลงเองบ้าง หรือไปที่ไหนเจอแบบสวยๆก็ถ่ายรูปและมาถอดลายเอง ทุกอย่างขึ้นอยู่กับความตั้งใจ ความชอบ ความขยัน

แต่ที่ผ่านมามีไม่ทันที่สั่งไว้ การพัฒนาต่อไปจะนำไปขายในโอท็อป....” (ยุพิน เฟื่องห้อย, 2555, สิงหาคม 13)

หมู่ 3 หมู่บ้านละว้า แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

“...ทำเกษตรผสมผสานเริ่มจากไร่อ้อย ไร่ข้าวโพด หน่อไม้ ไม้ฝรั่งอัดใส่ขวดแล้วมาเปลี่ยนทำสวนมะม่วง มะขามหวาน เงาะ ลิ้นจี่ ส้มโอ ส้มเขียวหวาน โดยผลผลิตมีคนมารับซื้อถึงในสวน ซึ่งผลผลิตดีขายได้หมด ไม่เหลือแปรรูป แต่ก็เลี้ยงเป็ดไว้เก็บไข่กิน ปลุกผักสวนครัวไว้อย่างละไม่มากไว้รับประทาน ตอนเก็บขายต้องจ้างคนมาเก็บเพราะผลผลิตเยอะ ดูแลใช้ปุ๋ยคอก / น้ำจุลินทรีย์เอง โดยไปดูงานกับทีมในหมู่บ้าน ไปดูงานตามพระราชดำรัสของในหลวง ดูเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อก่อนเคยเลี้ยงหมูป่า แต่มีปัญหาหมูทำให้ต้นกล้วยตายหมด ก็เปลี่ยนมาเลี้ยงเป็ดเพิ่ม ปลุกข้าวกินเอง มีฟักแฟงเยอะไว้กิน...” (สมบุญธรรม เจริญผล, 2555, สิงหาคม 13)

“...มีมะยงชิด มะขามหวาน มะม่วงน้ำดอกไม้, สีสทอง, ปลุกข้าวโพด ทำที่ละรุ่นหมดก็ปลูกใหม่ แต่พอเริ่มออกผลต้องห่อกันแมลง และคอยดูแลให้ผลมีขนาดใกล้เคียงกัน มะม่วงสีทองนี้เป็นสินค้าส่งออกนอกประเทศ รายได้ดี...” (บรรเจิด เล็งเขียน, 2555, สิงหาคม 13)

หมู่ 4 หมู่บ้านโป่งข่อย

“...เป็นประธานกลุ่มปราชญ์ชาวบ้าน ด้านสภาพพื้นที่หมู่บ้านพื้นที่มีจำกัด การดำเนินงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจึงทำได้ไม่ครบวงจร ทำได้บ้างเป็นบางอย่างเช่น เลี้ยงปลาในบ่อปูนซีเมนต์และนำมาแปรรูปอาหารเป็นน้ำพริกปลาทำเป็นลักษณะกลุ่มแม่บ้าน นอกจากนี้รวมกลุ่มทำขนมหวานขาย พืชผักสวนครัวที่ขายมีพวกผักกูด มะเขือพวง ทำไร่อ้อย ไร่มันสำปะหลังตอนเริ่มแรก การดำเนินงานโครงการมาจากหน่วยงานศุภนิมิตเป็นผู้ให้ความรู้ และแนะนำการตั้งกลุ่มออมเงิน ส่งเสริมอาชีพในครัวเรือน เริ่มมีสมาชิกจาก 5 คนได้แก่ พี่ฉวีเอง พี่ศรี พี่สุนีย์ พี่มาลี และพี่มาลัย พอปีที่ 2 เริ่มเลี้ยงปลา ที่เลือกเลี้ยงปลาเนื่องจากทำเลส่วนหนึ่งและอีกส่วนหนึ่งคือกลุ่มอื่นเขาทำกันหมดแล้ว ส่วนพันธุ์ปลาศุภนิมิตนำมาปีละ 1 ครั้งหลังจากหมดรุ่นพวกเราก็ซื้อเอง การแปรรูปบางบ้านก็ทำน้ำพริกปลาบ้าง บางบ้านทำน้ำยาปลาไว้กินกับขนมจีนขายตลาดนัดวันจันทร์ ปีที่ 3 เริ่มขยายเลี้ยงไก่พันธุ์ไข่ เลี้ยงเป็ด ไข่ก็นำมาแปรรูปทำขนมหวานขายที่ตลาด การที่จะทำอะไรเพิ่มหรือเปลี่ยนทำอย่างอื่นต้องไปแจ้งเปลี่ยนกับหัวหน้ากลุ่ม เพราะจะเกี่ยวข้องกับเรื่องทุน นอกจากนี้เงินออมในกลุ่มเก็บเดือนละ 30 บาท (ออมวันละบาท) มีการปล่อยกู้ให้สมาชิกมาลงทุนซื้ออาหารบ้าง ซื้อพันธุ์ปลาบ้าง ซึ่งศุภนิมิตต้องการให้เกิดการตั้งกลุ่ม มีกิจกรรม, มีกองทุนเพื่อจะได้มีกำไร

และเงินปันผลให้แก่สมาชิก การแปรรูปปลาที่เลี้ยงเป็นน้ำพริกเรียนรู้จากรุ่นปู่ย่าตายายสั่งสอนมา และถ้าเลี้ยงเยอะๆก็ทำฉู่ฉี่ปลาตุ๋นแห้งใส่กระป๋องจำหน่ายขายดีมาก บางส่วนเลี้ยงในสระใหญ่ น้ำลึกจับไม่ได้แต่ก็ยังเลี้ยงอยู่ นอกจากนี้ยังทำปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งมีหน่วยงานของภาครัฐมาจัดอบรม สัมมนาถึงวิธีการทำให้และก็มาทำกันเอง ช่วงไหนว่างจากงานทำนา-ทำไร่มักมีทำกล้วยฉาบ มัน ฉาบข้างเพื่อจำหน่าย ในกลุ่มก็มีการประชุม 3 เดือนครั้ง ถ้าต้องการทำโครงการก็ทำเสนอ งบประมาณจากศุภนิมิตบ้าง แต่ที่ผ่านมายังไม่มีการจัดนิทรรศการเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงที่ทำ รวมกัน เคยมารวมกลุ่มมาขายของ แต่ก็ต่างคนต่างขาย ไม่มีคนประสานงาน ที่เคยไปศึกษาดูงาน ไปดูที่จังหวัดแพร่, จังหวัดนครสวรรค์, อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี จากข้อสรุปจากการไปดูงาน ที่อื่นพวกเขาจะช่วยเหลือกันในกลุ่มกันเอง ไม่ได้ช่วยเป็นบุคคล และมีการผสมผสานทำหลายเรื่อง” (ฉวี คำพา, 2555, สิงหาคม 11)

หมู่ 5 หมู่บ้านหนองผักแว่น

“...แนวคิดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงได้รับความรู้ผ่านทางผู้ใหญ่บ้าน, เกษตรอำเภอ, ศุภนิมิต, ทหารจากหน่วยกรป.กลางมาให้ความรู้ และให้เมล็ดผัก, มีการให้ทุนในการดำเนินกิจกรรมถ้ามีการจัดตั้งกลุ่ม มีการได้รับข้อมูลจากทางอื่นๆเช่นเสียงตามสาย แผ่นพับ ใบปลิว บางครั้งก็มีหน่วย อำเภอเคลื่อนที่, จังหวัดเคลื่อนที่ที่มาให้ความรู้ มาจัดนิทรรศการให้ดูหลายหน่วยงานไม่ว่าจะเป็น เกษตร, ปศุสัตว์ บางครั้งก็พาไปดูงานในอำเภอ / จังหวัดใกล้เคียง และก็กลับมาทำตามแบบอย่าง แต่ก็ทำไม่ค่อยได้มากเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ผืนกว้างก็ทำนา ทำไร่อ้อย / ไร่มันสำปะหลัง / ไร่ ข้าวโพด ในละแวกบ้านก็ปลูกผักสวนครัว ปลูกพอกินพอใช้ ที่เหลือก็แจกกันกินในละแวกบ้าน แต่ยังไม่มีการแปรรูปเป็นอย่างอื่น และก็มีการเลี้ยงสัตว์บ้าง ประเภทเลี้ยงหมู เรื่องการทำบัญชี ครัวเรือนแรกๆก็ทำแต่ปีหนึ่งเขียนหมด 2 - 3 เล่มทำไม่ไหว จึงทำบ้างไม่ทำบ้าง....” (สุชีพ ต้นทุน, 2555, สิงหาคม 13)

หมู่ 6 หมู่บ้านป่าบัว

“...ทำเกษตรทั่วไป ปลูกกล้วย เลี้ยงสัตว์ ลักษณะเป็นรูปแบบเกษตรผสมผสาน โดยในช่วงแรกเริ่มปลูกไม้ยืนต้นประเภทไม้ผล โดยปลูกมะม่วงไว้ขาย, รับประทาน และยังปลูกผักสวนครัวไว้ตามล่องสวนรับประทานเอง นอกจากนี้ทำปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพไว้ใช้แทนปุ๋ยเคมี และต่อมาผู้ใหญ่บ้านได้เล็งเห็นว่าไปเป็นหมอดิน และได้รับการอบรมความรู้ด้านต่าง ๆ ที่อำเภอและในตัวจังหวัด โดยเวลาคนในหมู่บ้านมีปัญหาเรื่องการปลูกพืช ต้องการแก้ไขปัญหาระยะดินก็มา

ปรึกษาที่บ้าน ส่วนเรื่องการทำตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรผสมผสานก็มีบางกลุ่ม บางคนสนใจเขามาถาม แต่ก็มิเคยแพร่ข้อมูลทางหอกระจายข่าว และแจ้งในที่ประชุมหมู่บ้านซึ่งประชุมเดือนละครั้งทุกวันที่ 6 ช่วงเช้าประมาณ 9.00 น. ที่ศาลาประชาคมหมู่บ้าน มีผู้ใหญ่บ้าน เกษตรอำเภอ และตัวหมอดินเป็นผู้ให้ข้อมูลและความรู้ แต่ที่หมู่บ้านยังไม่มีศูนย์การเรียนรู้ ต่อมาผู้ใหญ่บ้านชวนไปประกวดเรื่องแนวคิดการทำเศรษฐกิจพอเพียงในระดับตำบล และก็จะส่งประกวดระดับอำเภอ ซึ่งมันก็คือการเอาสิ่งที่เราทำเป็นประจำไปบอกให้คนอื่นรู้ และทำตามผู้ใหญ่บ้านและเกษตรอำเภอ ชกส. มาแนะนำการรวมกลุ่มเรื่องการออมทรัพย์ / ออมเงิน กองทุนข้าวโพด กองทุนปุ๋ย กองทุนข้าวสาร และให้ทำบัญชีครัวเรือน โดยผู้ใหญ่บ้านและกรรมการหมู่บ้านคอยกระตุ้นให้ทำและมาตรวจเป็นระยะ ส่วนเรื่องการเลี้ยงสัตว์เนื่องจากพื้นที่มีจำกัดเลี้ยงวัวเลี้ยงควายไม่สะดวก เลี้ยงสัตว์ประเภทมีกรงขังเช่น ไก่เนื้อ ไก่ไข่ เลี้ยงปลาตุก ปลานิล (ที่นี่มี 115 หลังคาเรือนมีการขุดสระเลี้ยงปลา 90 หลังคาเรือน) ซึ่งผักที่ปลูกนี่นอกจากเหลือกิน แบ่งกันกิน ละครบ่อกินแล้วก็ไปขายที่ตลาดนัด ตลาดในหมู่บ้าน อย่างมะม่วงนี่มีเจ้าเก่ามาหาซื้อขายส่ง มีเหลือก็แปรรูปทำมะม่วงดอง, มะม่วงกวน, ทำส้มแผ่นบ้างในช่วงที่มีมาก....” (วสันต์ พินเขตกรณ์, 2555, สิงหาคม 11)

“...ทำเกษตรทั่วไปลักษณะคล้ายกันปลูกมะม่วงก่อน เนื่องจากพื้นที่แถวนี้เหมาะกับการปลูกไม้ผล ปลูกมะม่วง มะขาม ขนุน และปลูกผักสวนครัวไว้รับประทานเองต่อมามีเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาโดยดูจากรายการโทรทัศน์ และมีเกษตรอำเภอมาให้ความรู้และแนะนำอีกครั้ง หลังจากได้รับความรู้ก็ยิ่งปลูกผักสวนครัวประเภท จิง, ข่า, ตะไคร้, กระเพรา, มะกรูด, มะนาว และมาเพิ่มเติมพวกผักสวนครัวประเภทใบ โดยบางอย่างก็มีเกษตรอำเภอมาแจกเมล็ดพันธุ์ บางอย่างที่ต้องการปลูกเองก็ไปซื้อเมล็ดพันธุ์ที่ตลาดมาปลูก เช่นคะน้า ผักกาด กวางตุ้ง หรือพวกพริก แล้วแต่ว่าอยากกินอะไรก็จะปลูกประเภทนั้น ไม่ต้องไปซื้อที่ตลาด เวลาไปตลาดก็ซื้อเพียงเนื้อหมู ปลา แต่เกษตรฯ เขาแนะนำว่าแต่ละบ้านให้ปลูกสลับกัน ไม่ควรปลูกเหมือนกัน เพราะว่าจะได้แบ่งกันกิน ซึ่งก็แล้วบ้านใครอยากปลูกอะไรก็ปลูก บ้านโน้นมีอันนี้ บ้านนี้ไม่มี ก็แบ่งให้กันไป เช่น พวกมะเขือ มะละกอ พริก ส่วนเรื่องการทำหมัก เพื่อลดต้นทุนการใช้ยาฆ่าแมลง ก็ดูจากโทรทัศน์ และเกษตรอำเภอ พัฒนาการ และจังหวัดเคลื่อนที่มาให้ความรู้แนะนำ จัดอบรม โดยมาปีหนึ่ง 2-3 ครั้ง โดยเค้าจะมีตัวอย่างให้เราลองทำ และมีแบบที่สำเร็จมาแจก พร้อมเอกสารคำแนะนำ พอไปทดลองใช้บางบ้านก็ทำต่อ บางบ้านก็ไม่ได้ทำ ทำใช้เองก็คิดต้นทุนที่ใช้ลดต่ำลง ส่วนปุ๋ยน้ำชีวภาพทำไม่สำเร็จก็เปลี่ยนมาทำปุ๋ยหมักแทนปุ๋ยเคมี แต่ละบ้านก็ทำคล้ายๆกัน แม้เวลาจัดประชุมอบรมจะมากันน้อยแต่เค้าก็ดูโทรทัศน์กัน เค้าคุยบอกต่อกันเค้าเห็นว่าดีเค้าก็ทำตาม....” (สวัสดิ์ สุรนชัย, 2555, สิงหาคม 11)

หมู่ 7 หมู่บ้านคลองหวาย แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

“... ได้รับความรู้เรื่องการทำไร่นาสวนผสม แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ก็ทำกันมาตั้งแต่รุ่นปู่ย่าตายาย มีช่วงว่างเลื่อนไปด้วยคนในละแวกบ้านย้ายถิ่นไปทำงานที่อื่น ไปทำโรงงาน แต่ก็มีเจ้าหน้าที่มาให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง เอาพันธุ์ไม้มาแจกก็ค่อยๆ ลองปลูกขยายผล สลับกับการปลูกพืชผักสวนครัว นอกจากนี้มีการรวมกลุ่ม 20 คน จัดเป็นกลุ่มแม่บ้านตามที่พวกเราสนใจ โดยพัฒนากรชุมชน ร่วมกับเจ้าหน้าที่หน่วยจังหวัดเคลื่อนที่ มาสอนให้ความรู้ในการแปรรูปสับปะรดเป็นข้าวเกรียบสับปะรด สับปะรดกวน ทำลูกอมบั้ง โดยวัตถุประสงค์เป็นสับปะรดที่ปลูกเองในหมู่บ้าน และจะมีคนมาสั่งซื้อก็ทำในปริมาณมากๆ บางส่วนก็ทำส่งร้านค้า ต่อมาเริ่มเปลี่ยนเป็นทำยางพารา เนื่องจากมีการปลูกยางพารากันมากขึ้น ยางพาราราคาดี มีการแปรรูปทำดอกไม้ประดิษฐ์จากยางพารา นอกจากนี้ยังมีการทำบัญชีกองทุน บัญชีครัวเรือน...” (พิกุล อยู่คำ, 2555, สิงหาคม 8)

“...ทำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงโดยมีการอบรมตามโครงการที่หน่วยราชการจัด นำมาทำต่อมีการปลูกข้าว, ถั่ว, มะเขือ, บวบ, กระจับ, แตงกวา, พริก, มะม่วง, เงาะ, ลองกอง, มะไฟหวาน, ขนุน ปลูกเหลือก็ไปขาย มีการเลี้ยงปลา, ไก่ แรกๆ ใช้ปุ๋ยคอก ต่อมาทำปุ๋ยหมักชีวภาพก็จำสูตรเขา มาทำ โดยดูจากทางโทรทัศน์, หนังสือพิมพ์ แล้วก็ทำตาม...” (แฉ้ว สมนึก, 2555, สิงหาคม 8)

หมู่ 8 หมู่บ้านภูเหม็น แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

“...ละแวกพื้นที่แถบนี้เป็นเขาสูงแต่ก็ปลูกข้าวทำกินเอง ปลูกสับปะรด ข้าวโพด มันสำปะหลัง และปลูกผักสวนครัวในบริเวณบ้าน ปลูกแต่พอกินไม่ได้มากขนาดไปขายได้ เวลาใครขาดเหลือต้องการผักอะไรเขาก็แจกให้กินไม่ได้ขาย นอกจากนี้ก็มีการเลี้ยงไก่ เลี้ยงเป็ด (เลี้ยงกินไม่ได้เลี้ยงเพื่อขาย) ซึ่งช่วยลดค่าใช้จ่ายได้ การทำบัญชีครัวเรือนเค้ามีแนวคิดมาให้ทำ โดยมีการตรวจดูในที่ประชุมประจำเดือน แต่ส่วนใหญ่ก็ทำไม่ต่อเนื่อง...” (บ่อปอย ภูเหม็น, 2555, สิงหาคม 8)

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัดอุทัยธานี

ประสิทธิภาพของรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการใช้สื่อหลายชนิดมาผสมผสานกันในการเผยแพร่ โดยสื่อที่เป็นหลักในการเผยแพร่แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงคือ สื่อบุคคล เป็นสื่อที่เข้าใจง่าย สะดวก ไม่ซับซ้อนต่อการนำไปปฏิบัติจริง ซึ่งมีผู้นำวิถีเศรษฐกิจพอเพียงเป็นต้นแบบในการถ่ายทอดแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนส่งผลให้มีหมู่บ้านต้นแบบที่นำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต ประชาชนในหมู่บ้านมีความเข้าใจสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนกันได้ แต่ในปัจจุบันสื่อประชาสัมพันธ์อื่นๆ มีส่วนช่วยที่ทำให้แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงสามารถเข้าถึง มีความรวดเร็วต่อการสื่อสารและประหยัดเวลา โดยสามารถนำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในเผยแพร่แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงได้ สามารถทำให้แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมีการพัฒนายิ่งขึ้น ตลอดจนมีหน่วยงานต่างๆ เข้ามาสนับสนุนและพัฒนายิ่งๆ ขึ้นไป ทั้งนี้ทำให้ประสิทธิภาพสื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงมีการพัฒนาไปในที่ดีส่งผลให้มีการใช้สื่อต่างๆ เพิ่มมากยิ่งขึ้น